

Jiří Baťa: Brána do pekel se pozvolna otevírá!

Ilustrační [foto](#)

Ne díky mainstreamových médiím, spíše díky internetovým portálům se naše veřejnost pomalu dozvídá jisté skutečnosti, které, pokud si občané uvědomují vážnost situace nejen v Česku, ale ve světě vůbec, nejsou vůbec příjemné a už vůbec ne pozitivní.

18.listopad 2014 - 01:10

Pomalu [se](#) začíná mluvit o tom, co by (ne)mělo zůstat utajeno, ale o to rafinovaněji realizováno. O co jde?

V poslední době se dost často mluví o TTIP, pro nezasvěcené: Transatlantické partnerství pro obchod a investice. také známé pod názvem Transatlantická zóna volného obchodu se zkratkou TAFTA. Hovoří se o nich velice málo, ale pokud by se slouva TTIP opravdu uskutečnila, tak by šlo o největší obchodní, ale i krajně nekorektní partnerství světa. **TTIP a CETA obsahují řadu problematických částí, např. arbitrážní řízení mezi investory a státy a pravidla sbližování regulací, která ohrožují demokracii a právní stát.** Nelze pochybovat, že [USA](#) tím sledují právě takové cíle. Že nebudou zrovna nejčestnější, není třeba zdůrazňovat. Vždyť transparentnost úmyslů americké administrativy jsou nám všem po stávajících zkušenostech dostatečně známy.

Že tomu není jinak ani v tomto případě dokazuje *tzv. „doložka investor kontra stát“, která se šíří do celého světa a která umožňuje nadnárodním korporacím žalovat státy za politiku, která se jim zdá nevhodná např. v oblasti sociální ochrany nebo životního prostředí, což by v případě USA znamenalo, že mohou na evropských vládách vysoudit miliardy dolarů.* Není tajemstvím, že to má být výhodné pro velké a silné firmy, zatímco slabší firmy a občané na to budou doplácet. [Více.](#)

Známa česká ekonomka Ilona Švihlíková konstatuje, že **ekonomika** začíná být stále intenzivněji používána jako **geopolitický nástroj**. Sankce jsou extrémním, značně významným (a nebezpečným) ekonomickým nástrojem. Upozornila rovněž mj. také na další teorii o využití centrálních [bank](#) k tomu, aby zpět daly suverenitu státům a pomohly řešit dluhové břemeno, protože dluhy, které jsou dnes kumulované, jsou naprosto nesplacitelné.

Americký dluh

Tím se dostáváme k podstatnému, dosud veřejně nevyřčenému problému a tím je dluh USA. Že jsou USA zadluženy je známo, už méně je známo, v jaké výši. Nejde o dluh jako takový, ale o jeho výši, který si normální člověk neumí na kalkulaci ani spočítat. Činí totiž více jak 17 trilionů amerických dolarů a jak poznamenává I. Švihlíková, je to dluh, který je de facto nesplacitelný. Nicméně, USA při vědomí, že jakkoliv je tento dluh za normálních okolností nesplacitelný, může však být pro ně také velmi nebezpečný a to až do stavu ztráty americké identity. Amerika, jak známo, disponuje řadou geniálních mozků, které byly zapojeny do způsobu možného řešení dluhu. Geniální mozky nezůstaly své pověsti nic dlužny a vymyslely rovněž „geniální“ způsob, jak relativně „bezbolestně“ dluh postupně likvidovat.

Pětí velmi odlišným zemím se podařilo dosáhnout shody na tom, postavit určité alternativní

struktury proti Mezinárodnímu měnovému fondu a proti Světové bance, kde Spojené státy stále mají právo veta a nechtějí se toho vzdát. Je to snaha o udržení hegemonie, i když tomu celosvětový poměr sil neodpovídá. Na druhé straně skupina zemí **BRICS** byla schopná dosáhnout velmi významného průlomu, dohodnout se na sestavení společných institucí, společného rezervního fondu, společné rozvojové banky. To jsou fakta skutečnosti, které však nikterak problematiku dluhu USA neřeší. Strategie řešení, bez nadsázky svérázná, vychytralá, vyděračská, se kterým přišly USA (resp. jejich významné mozky) by mělo do způsobu likvidace dluhu zapojit de facto celou světovou ekonomiku, především však ekonomiku evropskou. **Možnost zlikvidovat dluhy USA bez možného radikálního pádu životní úrovně občanů USA je realizovatelná pouze na cizí účet, jakkoliv to zní cynicky.** Aby se tomu předešlo, bylo nutné najít řešení, s jehož pomocí by Amerika mohla řešit své finanční problémy. Takové řešení bylo nalezeno a sice, že celý svět, každá strana v té či oné míře, by se účastnila na řešení finančních problémů Ameriky. Pro řešení dluhů potřebují USA nové trhy, objemem srovnatelné s trhem samotných USA.

Rozdělit Evropany a Rusy

Jediným takovým trhem dnes je evropský trh a je proto nutné najít způsob, jak kompletně otevřít evropský trh pro USA. Nakonec 500 miliard dolarů, což je obchodní obrát Evropy s Ruskem, by se měly stát obratem Evropy s Amerikou. Tehdy budou mít USA reálnou šanci vypořádat se s finančními závazky a zachovat dolar jako světovou rezervní měnu. Proto je zapotřebí přeorientovat ekonomiku Evropy k těsnější spolupráci se Spojenými státy! V podstatě jde o to, aby se dvě ekonomiky – americká a evropská - slily v jednu, vzájemně se doplňujíc. **Necht' událostí na Ukrajině míří kamkoliv, v každém případě musí vést k rozdělení Rusů a Evropanů. Tak zní příkaz USA!**

USA pokrytecky hrají i na city, resp. na mírové, tedy bezkonfliktní řešení. Podle (pokryteckého) názoru americké administrativy Spojené státy vždy pomáhaly Evropě, pomáhaly obrodit Evropu po II.SV a nyní se prý musí Evropa, na znamení díky Spojeným státům odvděčit podílem na obnovení americké ekonomiky! USA počítají s pochopením Evropanů se vzniklou situací, ale významně podotýkají (vyhrožují), že v každém případě ustoupit není kam a tím se všichni stáváme rukojmími okamžiku! Spojené státy však jaksi pozapomněly, že za ta léta to Evropa Spojeným státům mnohonásobně vrátila, nicméně by to nebyly USA, aby si nehrály na hegemonu a světového čteníka s neoprávněným uplatňováním síly, vlivu a zastrašování. To podmíněné vyžadování spoluúčasti není samoučelné, neboť v opačném případě by to znamenalo jisté velmi nepříjemné dopady na evropskou, potažmo národní ekonomiku a životní úroveň jejich obyvatel. To ovšem není zdaleka všechno.

Pokud se vytvoří na Ukrajině řízený chaos a budou ukončeny dodávky ropy a plynu z Ruska, pak Evropa vůči Rusku zahoří rozhořčením a zlobou. Podle prognóz USA pak zbude jen obvinit Rusko v neústupnosti a agresivnosti a **Evropa bude podle míněná amerických jestřábů, nucena přerušit s Ruskem veškeré ekonomické vztahy a přeorientovat se na dodávky energo nosičů (plyn a ropa) z USA a tím by se potom USA s břidlicovým plynem ocitly v roli zachránců (správně uchvatitelů a uzurpátorů) Evropy!** Kdyby se Evropa zřekla ruských dodávek, zachovala by si tvář ochránkyně evropských hodnot práv člověka a zároveň by pomohla Spojeným státům řešit problém finančního zadlužení.

Ano, zřeknutí se dodávek z Ruska by v Evropě vytvořily hromadu nemalých ekonomických a sociálních problémů. USA však kladou otázku, proč by neměla Evropa platit jakési úroky za své roky prosperity díky tomu, že se nachází pod ochranou amerického jaderného deštníku? Američané, jakkoliv si problémy s dluhem nedozírných hodnot přivodili sami svou nadutostí, namyšleností, velikáštvím, neekonomičností, pozicí hegemonu a globálního ředitele zeměkoule, způsobem sobě vlastním vyvíjí vyděračský tlak na Evropu s tím, aby se Evropané také podíleli na záchraně prosperity svobodného (amerického) světa.

[Piráti: Smlouvy jako TTIP vedou k totalitní společnosti!](#)
[Jiří Baťa: Český europoslanec Štětina "kope zámořskou ligu"!](#)

Spolupráce jako vydírání

Zde se ekonomická, rádoby mírumilovná spolupráce mění v drzé vydírání, v nepřipustný nátlak, omezení svébytného a samostatného rozhodování Evropy a evropských národních států. Jak výše uvedeno, s drzým čelem nepřipustně tlačí, resp. nutí Evropu zapojit se do likvidace dluhu, který sami nezpůsobilia ani na něm nemají podíl. Jestliže jsme (ČSSR) do r. 1989 byly v ekonomickéma

politickém područí SSSR, pak se v nových podmínkách staneme vazaly amerického hegemonu, drzého světového četníka a pokud by se záměr naplnil, i nejbohatšího a nejmocnějšího vládce na světě. V takovém okamžiku by došlo k podstnému naplnění plánů a cílů NWO, které by navazovaly na podrobení nejen států Evropy i dalších států ve světě.

A Rusko? Spojené státy sledují výlučně svůj vlastní cíl zachování světového (existenčního) finančního systému, založeného na dolaru – kvůli realizaci toho cíle byla i započata ukrajinská kampaň a následné události s cílem zničení ekonomické spolupráce Ruska a Evropy. Všechny události, probíhající na Ukrajině, je třeba chápat výlučně z těchto pozic. Rusko i Evropa by se (podle USA) měli stát rukojmími kompletní nepředvídatelnosti a nelogičnosti kroků nové ukrajinské moci. Čím více neporozumění vznikne mezi Ruskem a Evropou, tím dříve se vytvoří podmínky pro realizaci našich plánů. Amerika potřebuje na Ukrajině takový řád, který by zpřetrhal ekonomickou spolupráci Ruska a Evropy. Ukrajina se musí stát nepřekonatelnou bariérou mezi Ruskem a Evropou.

Může se nějak proti tomu Evropa bránit?

USA si to vlastně ani nemohou představit, ba ani připustit! Z pohledu USA by měla být Evropa závislá na USA v politické, vojenské a ekonomické rovině, jedním slovem zcela! Kromě účasti Evropy ve struktuře NATO, USA ještě uplatňují, jak již zmíněno výše, morální dluh Evropy před Amerikou, která ji kdysi zachránila před totalitarizmem a zabezpečila Evropě bezpečnou existenci. Pokud by se tomuto tlaku Evropa nepodřídila, USA jasně vyhrožují a vydírají, že by to bylo ze strany Evropy neracionální a pak v tom případě bude jen hůře! Odsoudilo by to totiž Spojené státy k okamžitému krachu dolaru a současně ztrátu postavení samotných USA ve světě, čímž by se světová populace vydala nejhorší cestou, o čemž jsme hovořili na začátku. Ano, rozervání Evropy a Ruska je těžký krok, ale v případě uchování statusu quo by vedlo k ještě horším následkům jak pro Evropu, tak pro celý svět. Evropa má tedy na vybranou, buďto zbaběle a řítlezecky padnout na kolena a podvolit se nátlaku USA, nebo se vzedmout, spojit se a společně hájit samostatné, privilegované zájmy EU, Evropy a Evropanů!

Z toho všeho vyplývá, že přeorientování Evropy na těsnou ekonomickou spolupráci se Spojenými státy by v konečném důsledku mělo vést k nějakému novému vysněnému útvaru jednoty, pod úslovným názvem v rámci NWO např. Organizace Severoatlantické Spolupráce. Vojenský základ takového spojení ve formě NATO už dávno existuje. Takové spojení by se stalo logickým prodloužením integračních procesů, probíhajících v současném světě, a dovolilo by prý sjednotit všechny demokratické národy po obou stranách Atlantiku na jedinou (americkou) demokratickou civilizaci. To je vize Spojených států!

Rusko jako zruinovaný odpadlík

A opět co Rusko? To by nebylo úplně vyloučeno ze světového společenství, ale v pohledu USA jen v tom případě, pokud nebude odporovat americkému úsilí (a nadvládě) po překonání finančních problémů. Rusko by muselo zůstat samotné se svými přírodními zdroji, pokud by chtělo trvat na svém úsilí k obnovení ruské (podkopané, dehonestované) hegemonie. Pak bude ve vztahu k Rusku použita [politika](#) izolace a podpory demokratických procesů uvnitř Ruska.

Podle iluzorních představ a zbožných přání amerických jestřábů by si muselo Rusko vybrat mezi svým progresivním rozvojem a účastí ve společné činnosti pro překonání krize v současném světě, nebo se stát zruinovaným odpadlíkem odsouzeným k věčné zaostalosti, jako chudý rytíř, chránící své nikomu nepotřebné přírodní zdroje.

Závěrem není od věci připomenout již prakticky realizovanou strategii, jak zpřetrhat ekonomické vazby států EU s Ruskem. Podle USA je pro zpřetrhání ekonomických vazeb Evropy s Ruskem zapotřebí Evropany silně strašit ruským nebezpečím, aby oni sami chtěli změnit evropské veřejné mínění o spolupráci s Ruskem. Je třeba stále zdůrazňovat agresivitu o nepředvídatelnosti Ruska, provokující ho na eskalaci konfliktu na Ukrajině. Sdělovací prostředky musí stále mluvit o růstu napětí na Ukrajině, o násilí a brutalitě, kterou páchají Rusové, aby Evropa uzrála do předvýbušného stavu.

Výše uvedené jsou strategické plány a vize USA k tomu, jak vyřešit 17 trilionový dluh. K tomu jako geopolitický nástroj, resp. realizační prostředek, potřebují Evropu a evropany, které si (i smlouvou TTIP) chtějí a hodlají otočit kolem prstu ke svým dalším úlitbám v gesci NWO, coby nejmocnější stát světa.

NEZDÁ SE VÁM, VÁŽENÍ ČTENÁŘI, ŽE UŽ TO ZAČALO? Napovím: Schwarzenberg, Zaorálek,

Štětina, Vondra, Bělobrádek, TOP09....

(Jiří Baťa, prvnizpravy.cz, foto: pl)